

Filmy fabularne mogą stanowić źródło historyczne dostarczające wiedzy na temat czasów, [klik](#) w których zostały zrealizowane. Jednak filmy wyprodukowane w krajach socjalistycznych, [page](#) jeśli mają dostarczyć informacji historykowi, muszą być poddane weryfikacji, uwzględniającej specyfikę kina tychże krajów. Tak też jest niewątpliwie w przypadku filmów nakręconych w Polsce w latach 1944-1989, a więc w czasach panowania ustroju socjalistycznego. Filmy wtedy powstałe w Polsce musiały być zgodne z narzuconą odgórnie ideologią. Szczególnie dotyczy to filmów kręconych w latach 1949-1955 czyli w okresie obowiązywania metody twórczej zwanej realizmem socjalistycznym. Później ona już wprawdzie nie obowiązywała, ale twórcy filmów mniej lub bardziej musieli się liczyć z wymogami panującego reżimu politycznego. Aby w filmach rozpoznać rzeczywistość tamtego okresu, trzeba zdawać sobie sprawę, w jaki sposób ją zmieniano. W tym celu sięgnąć należy do rozmaitych dokumentów, które tę kwestię naświetlają. Są one przechowywane przede wszystkim w Archiwum Filmoteki Narodowej, Archiwum Akt Nowych i Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej. W każdym razie odpowiednio postępując ze źródłami filmowymi można dowiedzieć się bardzo wiele o Polsce tamtego okresu. Nawet filmy jawnie propagandowe, fałszywie ukazujące ówczesną Polskę, są cenne dla historyka, gdyż przynajmniej ukazują tendencje i metody propagandy.